

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta inițiativă are ca obiect modificarea și completarea *Legii nr. 195/2001 – Legea voluntariatului, republicată*.

Această inițiativă legislativă este rezultatul unei consultări între semnatar și reprezentanții mediului asociativ, reuniți în jurul Asociației pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) și preocupați de remedierea deficiențelor de ordin legislativ sau administrativ care afectează înființarea și funcționarea asociațiilor sau fundațiilor.

Una dintre problemele identificate, ce face obiectul acestei propuneri legislative, o reprezintă **existența unor prevederi contradictorii în Legea nr. 195/2001 – Legea voluntariatului, privind obligativitatea formei scrise a contractului**.

Art. 2 lit. c din Legea nr. 195/2001 prevede că în raport cu natura activității desfășurate, complexitatea acesteia, riscurile pe care le implică, impactul produs, respectiv răspunderea pe care o implică, între părți (organizația gazdă și voluntar) **se poate încheia un contract de voluntariat**, care este o convenție cu titlu gratuit.

Deci, potrivit art. 2 lit. c din lege, încheierea contractului de voluntariat este **facultativă**, iar nu obligatorie. Textul, în actuala redactare, prevede că însăși încheierea contractului de voluntariat (realizarea acordului de voință) este facultativă. Prevedere discutabilă, întrucât, în mod natural, activitatea de voluntariat presupune o înțelegere, chiar verbală, între părți. De aceea, în mod rezonabil, sensul dispozițiilor din art. 2 lit. c este că nu întotdeauna trebuie încheiat un contract scris de voluntariat. Dina acest motiv, considerăm utilă completarea art. 2 lit. c cu precizarea că încheierea contractului de voluntariat **în forma scrisă este facultativă**.

Problemele sunt generate, însă, de conținutul art. 8 din *Legea nr. 195/2001*, care prevede caracterul **obligatoriu** al contractului de voluntariat și, astfel, contrazice art. 2 lit. c din aceeași lege.

Astfel, art. 8 alin. 1 prevede expres că: **“Voluntariatul se desfășoară pe bază unui contract încheiat în formă scrisă, sub sancțiunea nulității absolute, între voluntar și organizația gazdă, în condiții de libertate contractuală a părților și cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.”**

Considerăm necesar ca în lege să se clarifice dacă întotdeauna și pentru orice activitate de voluntariat este obligatorie încheierea unui contract scris, având în vedere contradicțiile dintre actualele redactări ale art. 2 lit. c și art. 8 alin. 1 din *Legea nr. 195/2001*.

Prevederile art. 2 lit. c, fiind mai puțin birocratice, sunt mai apropiate de nevoile de funcționare ale organizațiilor neguvernamentale, întrucât nu impun întocmirea contractului “solemn” de voluntariat pentru desfășurarea unor activități mai puțin complexe și/sau riscante.

Voluntariatul este din ce în ce mai mult folosit de organizațiile guvernamentale, iar pentru menținerea funcționalității acestei activități de interes public este nevoie de o reglementare legală clară, neechivocă și necontradictorie, care să nu ridice piedici suplimentare celor care o pun în practică.

Din aceste motive, susținem și propunem **modificarea și completarea art. 2 lit.c. și art. 8 alin. 1 din *Legea nr. 195/2001***, în sensul unei redactări mai precise, care să nu excludă posibilitatea ca voluntariatul să se desfășoare și fără încheierea în scris a contractului (special) de voluntariat.

Scopul acestor modificări este ca actul normativ să prevadă fără echivoc faptul că forma scrisă a contractului de voluntariat nu este obligatorie, ci ține de opțiunea părților. Totodată, se elimină referirea la obligativitatea formei scrise a contractului de voluntariat, pentru a evita interpretările potrivit cărora voluntariatul nu se poate desfășura decât pe baza unui contract încheiat în formă scrisă.

Față de cele prezentate, vă supunem aprobării **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea *Legii nr. 195/2001 – Legea voluntariatului*, republicată.**

În numele inițiatorilor,

Deputat Alina GORGHIU

